

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1701

Decas VII. Ab anno Christi 1160. ad 1170.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64765](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64765)

.....
 DECAS VII.

✽ Ab anno 1160. ad annum 1170.

1161. **A**lexander à Regibus Franciæ
 ✽ Angliæ Pontifex legitimus
 claratus & agnitus cum tuto in Italia pro
 pter schismaticos consistere non posset
 navibus Guilielmi Siciliæ Regis in Gallias
 portatur, prius tamen Anagariæ Eduardi
 Regem Angliæ in numerum Sanctorum
 refert.

✽ (1162.) ✽ Fridericus Victorem An-
 ti-Papam stabilire conatur, sed Alexander
 vero Pontifici Reges Franciæ, Angliæ,
 Daniæ magno zelo & magnis copiis se op-
 ponunt, Deus etiam gravi Germanis ex-
 ercitibus fame immisâ Fridericum cum
 suo pseudo-Pontifice, quem secum duce-
 bat, ad recedendum compellit.

S. Thomas ex Cancellario regni Angliæ
 Archi-Eiscopus Cantuariensis creatur.

✽ (1163.) ✽ Balduino III. Hierosoly-
 mitano Regi defuncto successit frater A-
 malricus, coactus tamen prius dimittere
 uxorem suam. Quam in quarto gradu
 consanguinitatis duxerat, filii tamen ex ea
 suscepti legitimi iudicati sunt, quibus om-
 nibus

nibus Pontificius Legatus adfuit , ne res in dubium vocaretur.

Alexander II. in Gallis Concilium Turo- nense celebrat , cui etiam S. Thomas Ar- chi-Episcopus Cantuariensis interest : sed hic reversus in Angliam in Regis offensio- nem gravem incurrit , quòd bona Ecclesiæ à Laicis usurpata repeteret , & Cancellarii munere se abdicaret.

✱(1164.)✱ S. Thomas multis svaden- tibus ut Henricum Angliæ Regem iratum flecteret , appellato Pontifice navigavit in Belgium irrisus ab aulicis , sed à populo cælestis adinstar genii exceptus , & salu- tatus , venit ergo ad Alexandrum & coram eo causam suam agit. Damnantur Henrici Constitutiones , unde is in utrumque fure- re cæpit , Henrico enim sedato nullus mi- tior & eo irato nemo ferocior erat. S. Tho- mas interea in Pontiniaco nobili Cisterci- ensis Ordinis monasterio religiosæ pieta- tis exemplar vivit.

Obit Lucius Anti-Papa Octavianus dictus Victor , sepultus extra civitatem , tumulum illi negantibus in sua Ecclesia Canonicis. Huic statim suffectus est Guido Cremensis Cardinalis vocatus Paschalis III. quem cum suis schismaticis Fridericus approba- vit. Rediit interea Romam Alexander à suis

à suis

à suis accersitus & tantò gratior quare
diutiùs religionis causâ abfuerat.

Obiit hoc anno Petrus Lombardus Episcopus
Parisiensis libris quatuor sententiarum vir Clarissimus, unde etiam Magister
sententiarum appellatus est.

✱(1165.)✱ Henricus Angliæ Rex
venit cum Alexandro Papa in colloquio
indictum convenire si Thomas interesset
unde etiam reconciliationis negotium
ruptum est, & Alexandro in Italiam
meante Rex magis adhuc fremebat in
Thamam & omnes propinquos ejus expe-
miserabili cultu, ut eorum aspectu squa-
lido vir Sanctus commotus à sua sententia
nonnihil remitteret, sed perstitit ille
hanc quidem constantiam in bono, multam
pertinaciam iniqui censores, appella-
runt.

✱(1166.)✱ Fridericus Imperator cum
exercitu venit in Italiam, ut in Petri
pseudo-Pontificem collocaret. Sed ejus
dem conatibus Longobardi aliique contra
derati fortiter restiterunt: etiam fræ-
injeçto à Manuele Imperatore Orientis
qui, Friderico Anconam obsidente, per
gatos suos Alexandrum rogavit, ut
redderet Imperium Occidentale, tantum
pecuniæ pollicitus, quantum, opus esset ad
Ita-

Italiam uni Pontifici subjugandam : quod licet difficile videretur , non est tamen repudiatum , ut hoc metu Fridericus in officio contineretur.

Obiit Guilielmus Siciliae Rex cognomento malus , cui successit filius Guilielmus cognomento Bonus. Cujus vim nominis statim expertus est Alexander recipiens ab eo ingentem pecuniae summam, qua Pontifex turbatis hisce temporibus plurimum indigebat.

(1167.) Romani fumentis arma pro Alexandro III. contra Tusculanos ab his Imperatorio milite auctis, magna clade afficiuntur , quibus auditis Fridericus relicta Ancona, Romam accurrit : ubi tamen ab arce S. Angeli depulsus est , sicut & ab Ecclesia S. Petri : igitur flammam iniici iussit , praesidiarii autem se se dedentes incendium prohibere. Svasit adhuc Imperator callide Romanis , ut deponeretur uterque Pontifex , & tertius eligeretur ; in quod dum inclinare videntur miseris fracti cives , Alexander veritus ne dederetur Cajetam fugit , & inde Beneventum. Exercitus autem Imperatorius peste afflictus totus interiit , cum viris Principibus & Episcopis. Itaque miser Imperator fugere compulsus est : exagitatus a Longo-ber-

bardis in ejus perniciem conjuratis, atque
ita pressus, ut solis montibus & locis in-
cessis se se tutaretur.

Ludovico VII. Franciæ Regi nascitur
Philippus dictus Adeodatus & Augustus
quem vidit in somnio pater, antequam
nasceretur, in aureo poculo vicinis Prin-
cipibus sanguinem propinare, quod indicium
fuit atrocissimorum bellorum, quod
cum iisdem gessit.

✽(1168.)✽ Cùm S. Thomas merito
de Romanâ curiâ queri videretur, Ludovicus
vicus effecit, ut cum illo colloqueretur.
Hic Sanctus abjicit se ad Regis pedes, po-
licitus, acturum se, quidquid posset saltem
honore Dei. Sed cùm urgeret Henricus
ut faceret saltem, quod à suis antecessoribus
præstitum est, idque Ludovicus & alii
stantes omnes æquum judicarent, restitit
S. Thomas, & gratas sibi ærumnas fore
asseruit, quales antecessores sui pro religio-
ne perpessi sunt. Hiscè abalienatus à Tho-
ma Rex Franciæ prohibuit suffici imposte-
rùm præstita hæcenus alimenta, adeò ut
Thomas in sumam miseriam delaberetur.
mox tamen Ludovicus ad se reversus, re-
petitâ flexis genibus à S. viro veniâ: hinc
de more omnia liberaliter suppeditavit,
cum Henrico pro Thoma disceptavit de
ceps ut piissimus cum scelerato solet.

Fridericus Imperator ab Alexandro in Concilio Lateranensi excommunicatur & Imperio privatur. Ille autem rursus cum novis copiis Italiam ingreditur, sed cæsus à Mediolanensibus furore ac contumeliâ plenus regredi compellitur.

Ædificatur à Longobardis nova urbs in honorem Pontificis dicta Alexandria.

✱(1169.)✱ Causa S. Thomæ seriò & fortiter agitur inter Pontificem & Henricum Angliæ Regem, ad quem Legati à Pontifice missi sunt Vivianus & Gratianus: hic nepos Eugenii Pontificis S. R. E. Subdiaconus, Vivianus autem Urbis veteris Archi-Diaconus munere advocacionis in curiâ Romanâ conspicuus. In colloquio habito minaciter dicenti Regi, *Per oculos Dei ego faciam aliud*: Gratianus Christianâ libertate reposuit: *Domine, noli minari, nos enim nullas minas timemus, quia de tali curiâ sumus, quæ consuevit imperare Imperatoribus & Regibus*. Neque tamen Rex à pertinaciâ destitit, re infectâ Gratiano Romam redeunte, & tantùm Viviano aliquantisper adhuc, spe concordix, remanente.

Dum Henricus in Angliâ jura Ecclesiastica impugnat refractariè, alius potentissimus Rex Hungariæ, Croatiae, & Dalmatiæ omnia restituit, tum quæ ipse, tum

F

quæ

quæ antecessores Ecclesiastica bona ut
parant.

Hoc anno Sultanus Iconii, à matre, sua
cultè Christianâ propter metum Saraceni
rum, institutus, in Siciliâ sacris Baptismi
quis abluitur. Referunt de eo Matthæus
Paris & Robertus in appendice Sigeberti
quod mater ejus moritura jussit signum
Crucis super sepulchrum suum collocari
idque dum faceret Sultanus, Saraceni
eerrimè commotos Crucem dejicere con-
tos esse; sed qui primi id facere aggre-
sunt, hos mortuos corruisse, toto ante
populo conveniente, & contra Crucem
rente, plerosque demissis è cælo fulguribus
interiisse; Angelum quoque Dominum
sum, qui lucidissimum signum Crucis super
pyramidem posuit, Unde plurimi ad Fide-
dem Christianam conversi, & ipse Sultanus
ad Alexandrum Papam missis Legationem
petiit virum idoneum, à quo in Fide
bueretur, & eo accepto, clanculum ex ma-
tu suorum, baptizatus est.

Sicilia tanto terræ motu concussa est,
Catana civitas corruerit, & virorum,
mulierum circiter quindecim millia
Episcopo ac plurimâ parte Monachorum
ruinis oppressi fuerint.

✠(1170.)✠ Henricus Angliæ Rex

Alexandro Pontifice minis excommunicationis compulsus redire jubet ad Ecclesiam suam S. Thomam Episcopum Cantuariensem. Sed dum à malis instigatoribus falsò S. Thomam criminantibus commotior factus imprudenter hæc verba effunderet: Ergò ex omnibus quos alicuius & beneficiis devinxi, nemo est, qui me vindicat ab uno hoc Sacerdote, qui adeò regnum & Regem turbat? quatuor ex adulatoribus viri nobiles enormi scelere gloriam suam & familiæ titulum perpetuam ignominiam obscuraturi in necem Thomam simul conspirantes, sanctum Antistitem cum suis Vespertinum Officium persolventem obruerunt, qui primùm ædituos arguit, quòd obice portarum armatam furiosorum manum excludere tentarent, dicens: *Non esse Ecclesiam castrorum more custodiendam*, Et se ipsum mox ingenti animo mortem minitantibus obtulit, & in modum orantis inclinato capite ferales ictus excepit, quibus cerebrum cum sanguine super ecclesiæ pavementum effusum est. Ejus sepulturam Monachi Cathedrales & reliqui Clerici curarunt, qui cum adhuc in choro jaceret super feretrum, levatam manu dextram stupentibus omnibus benedictionem impertivit.

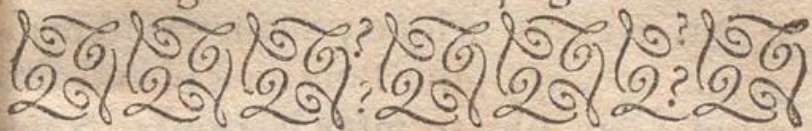
Emmanuel mittit jam secundam vice Legatos

gatos ad Alexandrum cum magnâ copiam pecuniæ, rogans, ut jam Fridericus propter schisma excommunicatus imperio vetur, & ipse Emmanuel Imperator Orientis inauguretur. Pontifex autem consulto cum Cardinalibus consilio, & gratia Emmanueli actis, Legatos & munera remisit, respondens, Pontificem pacis, non schismatis auctorem esse posse ex officio commissio.

Guido Cremenfis Episcopus & Antipapa cancri morbo in renibus apparente consumptus cum pulmonibus fœtidis fecibus simul & animam evomuit. In cuius locum cum à schismaticorum fœce statim surrogatus est Joannes Abbas Strumensis, apostata, lubricus, vorax, & gyrovagus quem Calistum appellârunt. Fridericus autem videns, se imparem Alexandro legitimo Papæ, tandem fraude Catholicorum animos sibi benevolos reddere cogitavit, & misso Babebergensi Episcopo ad Alexandrum, pacis conditiones obtulit, sed irrito eventu, quia Sedes Romana vana & dolosæ non fedit.

Nascitur S. Dominicus Calagoræ in Hispaniâ ex nobili Gusmannorum familia matri suæ per quietem præfiguratus in corpore ne facem ardentem in ore gestante, in seculo

num, quodd vitæ sanctitate esset Orbem illuminaturus, & prædicationis voce veluti latratu vigili hæreticos impugnaturus.

DE CAS VIII.

✽ *Ab anno Christi 1170. ad 1180.* ✽

1171 **C**Ausa mortis S. Thomæ excutitur Legatis Regum ac Principum piorum, ad accusandum Henricum & ab hoc aliis ad purgandum atque amoliendam à se mortis causam Romam transmissis. Eodem quoque anno idem Henricus fit Hiberniæ Dominus cum jure hæreditario, cui tamen cædes S. Thomæ plus terroris, quam incrementum regni voluptatis afferebat.

✽(1172.)✽ Alexander Papa excommunicat omnes necis S. Thomæ complices, & per Legatos in Angliam examinari curat, causam & necis auctores, & conscios, cujus auctores convertuntur, ac demum miserè pereunt, facti omnibus tam odiosi, ut etiam canes ab eis cibum sumere respuerent. Petita tamen veniã jussi sunt in Pælaestinam peregrinari, sed dum unus inter illos Consentiæ in Italiã moras necit, toto